

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1To/12/2015
Identifikačné číslo spisu: 9515100095
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9515100095.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 27. septembra 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obžalovanej Mgr. S. I. a spol. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných Mgr. S. I., Ing. Z. E. ml., Z. Q., S. A. ml., Z. S. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 11. júna 2015, sp. zn. BB - 4 T 21/2015, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 11. júna 2015, sp. zn. BB-4 T 21/2015, vo výroku o vine a treste u obžalovaných S. A. ml., Ing. Z. E. ml., Z. Q. a Z. S..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Mgr. S. I. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 11. júna 2015, sp. zn. BB - 4 T 21/2015, uznal obžalovaných 1/ Mgr. S. I. v bodoch 1/ a 2/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., 3/ S. A. v bode 3/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., 5/ Ing. Z. E. ml. v bode 3/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., 6/ Z. Q. v bode 3/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a 7/ Z. S. v bode 4/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ Mgr. S. I.

2. apríla 2014 v čase okolo 13.08 h v Bratislave na Y. ulici č. XX, v priestoroch ambulancie patriacej právnickej osobe H., s.r.o., so sídlom Bratislava, I. XX, IČO: XX XXX XXX, na osobnom stretnutí

poskytla Mgr. G. Y. P., ako klinickej psychologičke, finančnú hotovosť vo výške 90 Eur, ako úplatok za to, aby držiteľ zbrojného preukazu Z. S., nar. X. P. XXXX, napriek tomu, že sa osobne nezúčastnil posudzovania psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva podľa § 3 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 105/2012 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 229/2011 Z. z. o postupe pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva a o náležitostiach lekárskeho posudku a psychologického posudku ustanovenej podľa § 20 ods. 8 zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, uznala psychicky spôsobilého na držanie alebo nosenie zbrane a streliva,

2/ Mgr. S. I.

16. apríla 2014 v čase okolo 16.30 h v Bratislave na Y. ulici č. XX, v priestoroch ambulancie patriacej právnickej osobe H., s.r.o., so sídlom Bratislava, I. XX, IČO: XX XXX XXX, na osobnom stretnutí poskytla Mgr. G. Y. P., ako klinickej psychologičke, finančnú hotovosť vo výške 320 Eur, ako úplatok za to, aby držiteľov zbrojného preukazu Ing. Z. E., nar. XX. J. XXXX, JUDr. Z. E., nar. X. N. XXXX, S. A., nar. XX. J. XXXX a S. A., nar. X. S. XXXX, napriek tomu, že sa osobne nezúčastnili posudzovania psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva podľa § 3 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 105/2012 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 229/2011 Z. z. o postupe pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva a o náležitostiach lekárskeho posudku a psychologického posudku ustanovenej podľa § 20 ods. 8 zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, uznala psychicky spôsobilých na držanie alebo nosenie zbrane a streliva,

3/ S. A., nar. XX. J. XXXX, Ing. Z. E., nar. XX. J. XXXX a Z. Q.

v presne nezistenej dobe najneskôr 15. apríla 2014, na presne neustálenom mieste, na území Slovenskej republiky, po predchádzajúcej dohode medzi osobami S. A., nar. XX. J. XXXX, Ing. Z. E., nar. XX. J. XXXX, a Z. Q., 16. apríla 2014 v čase okolo 8.00 h v Malackách, Továrnská č. 5182, na pracovisku STK a EK Malacky, S. A., nar. 20. J. 1984, odovzdal Z. Q. finančnú hotovosť vo výške najmenej 400 Eur s podkladmi na posudzovanie psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva, od ktorého ich následne prevzala Mgr. S. I., aby ako sprostredkovateľka poskytla uvedenú finančnú hotovosť ako úplatok Mgr. G. Y. P., pôsobiacej ako klinická psychologička v Bratislave na Y. ul. č. XX, v priestoroch ambulancie patriacej právnickej osobe H., s.r.o., so sídlom Bratislava, I. XX, IČO: XX XXX XXX za to, že držiteľov zbrojného preukazu S. A., nar. X. S. XXXX, S. A., nar. XX. J. XXXX, JUDr. Z. E., nar. X. N. XXXX a Ing. Z. E., nar. XX. J. XXXX, napriek tomu, že sa osobne nezúčastnili posudzovania psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva podľa § 3 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 105/2012 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 229/2011 Z. z. o postupe pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva a o náležitostiach lekárskeho posudku a psychologického posudku ustanovenej podľa § 20 ods. 8 zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, uznala psychicky spôsobilých na držanie alebo nosenie zbrane a streliva,

4/ Z. S.

v presne nezistenej dobe do mesiaca apríl 2014 v Kútoch, v miestnej reštaurácii zv. Paintball, najmenej po dvoch predchádzajúcich stretnutiach s Mgr. S. I., ohľadom posudzovania psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva, poskytol finančnú hotovosť vo výške najmenej 90 Eur s podkladmi na posudzovanie psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva Mgr. S. I., aby ako sprostredkovateľka 2. apríla 2014 v čase okolo 13.08 h v Bratislave, na Y. ul. č. XX, v priestoroch ambulancie patriacej právnickej osobe H., s.r.o., so sídlom Bratislava, I. XX, IČO: XX XXX XXX, poskytla túto finančnú hotovosť ako úplatok Mgr. G. Y. P., pôsobiacej ako klinická psychologička za to, že držiteľ zbrojného preukazu Z. S., napriek tomu, že sa osobne nezúčastnil posudzovania psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní podľa § 3 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 105/2012 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 229/2011 Z. z. o postupe pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti na držanie a nosenie strelných zbraní a streliva a o náležitostiach lekárskeho posudku a psychologického posudku ustanovenej podľa § 20 ods. 8 zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, uznala psychicky spôsobilého na držanie alebo nosenie zbrane a streliva.

Súd prvého stupňa za to uložil

I. podľa §§ 333 ods. 1, 36 písm. j/, l/, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon podmieniene odložil na skúšobnú dobu 1 rok,

A. ml., E. ml. a Q. podľa §§ 333 ods. 1, 36 písm. j/, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. každému zvlášť trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon podmieniene odložil na skúšobnú dobu 2 roku,

S. podľa § 333 ods. 1, 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorých výkon podmieniene odložil na skúšobnú dobu 3 roky.

Súd prvého stupňa súčasne podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaných 2/ S. A., nar. X. S. XXXX a JUDr. Z. E., nar. X. N. XXXX, spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) zo 6. mája 2015, sp. zn. VII/2 Gv 90/14/1000-25 za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, ako sa uvádza v bode 3/.

Proti rozsudku podali obžalovaní I. do výroku o treste, E. ml., Q., A. ml. a S., do výroku o vine a treste, včas odvolania.

I. v odvolaní uviedla, že sa súd dostatočne nezaoberal uložením peňažného trestu. Nestotožnila sa s tvrdením súdu o špekulatívnosti jej vyjadrení v snahe napomôcť ostatným obžalovaným. Priznala sa a súd vyhlásenie o vine prijal. Spoluobžalovaní ju nežiadali vybaviť potvrdenia poskytnutím úplatku, aj keď bola oslovená, či ich vie vybaviť bez vyšetrenia. Následne zistila, že žiadatelia sa musia zúčastniť psychologického vyšetrenia. Jej pohnútkou bola snaha vyjsť v ústrety osobám, ktorých poznala a bola u nich zamestnaná. Absentuje dôvod neakceptácie návrhu prokurátora na uloženie peňažného trestu, ktorý by postačil na naplnenie účelu trestu. Navrhla zrušiť výrok o treste a uložiť primeraný peňažný trest.

E. ml. namietol absenciu dôkazu, ktorý by preukázal, že s vystavením povolenia žiadal poskytnutý alebo sľúbený úplatok. Nedodržanie postupu podľa vyhlášky č. 229/2011 Z. z. Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o postupe pri posudzovaní zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti na držanie alebo nosenie strelných zbraní a streliva a o náležitostiach lekárskeho posudku a psychologického posudku (ďalej len „vyhláška“) nie je trestným činom. Vybavenie potvrdenia bez splnenia náležitostí vyžadovaných vyhláškou a zaplatenie za potvrdenie o psychickej spôsobilosti sumu zodpovedajúcu cenníku, nie je naplnením objektívnej stránky trestného činu korupcie. Dosiahnutie materiálnej alebo nemateriálnej výhody samo o sebe nie je trestným činom korupcie. Nebolo preukázané, že konal s cieľom ovplyvniť iného sľubom alebo poskytnutím úplatku. Nenaplnil pojmový znak podplácania podľa § 333 Tr. zák. Psychologičku Y. P. nepoznal a ani nevedel, že jej bude sľúbený, resp. poskytnutý úplatok. Navrhol rozsudok vo vzťahu k jeho osobe zrušiť a oslobodiť ho, pretože nebolo dokázané, že spáchal skutok.

A. ml. nesúhlasil so spôsobom, akým sa súd vysporiadal s dôkazmi. Na hlavnom pojednávaní 8. júna 2015 vypovedal, že nemal v úmysle nikoho podplácať, len získať termín na absolvovanie psychotestov cez víkend, pretože jeho otec A. st. je celý týždeň pracovne mimo územia Slovenska. Nebol preukázaný rozhovor medzi ním, E. ml. a Q. k možnosti vybavenia zbrojných preukazov bez fyzickej účasti za sumu 400,- Eur (nebol prehratý zvukový záznam alebo čítaný prepis rozhovoru) a takéto skutočnosti nevyplývajú ani z výpovedí obžalovaných. Namietol vyhodnotenie výpovede Q., ktorú súd považoval za nepravdivú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Priznanie viny nemôže mať vplyv na vyvedenie viny. I. neuviedla, že by sa skutku mal dopustiť. Naopak, poprela skutok opísaný v bode 3/ obžaloby. Q. poprel, že by ho A. ml. o niečo protiprávne žiadal. Potvrdil, že žiadal o získanie termínu na víkend. Poukázal na oslobodenie A. st. a E. st., pričom uviedol, že ani vo vzťahu k nemu nebolo vykonaný dôkaz preukazujúci vinu a úmysel poskytnúť cez sprostredkovateľa úplatok v súvislosti s obstaraním vecí

všeobecného záujmu. Súd mal vyhodnotiť dôkazy v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Vo vzťahu ku konaniu predchádzajúcemu rozsudku namietol vykonanie nezákonného a neprípustného dôkazu v podobe výpovede I.. Súd mal zrejme na mysli výsluch zo 17. apríla 2014, uskutočnený v inom konaní (ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014). V konaní vedenom pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 mu bolo vznesené obvinenie 18. apríla 2014. Keďže výsluch I. nebol vykonaný v jeho trestnej veci, nie je zákonným dôkazom. Nesúhlasil s uloženým trestom, pretože s ohľadom na generálnu a individuálnu prevenciu a na jeho predchádzajúcu bezúhonnosť bolo možné uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na dolnej hranici, prípadne uložiť peňažný trest. Navrhol, aby ho apelačný súd spod obžaloby oslobodil.

Q. sa nestotožnil so záverom súdu o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu. Jeho úmyslom nebolo pomôcť pri páchaní trestného činu, ale sprostredkovať psychologické vyšetrenie prostredníctvom I., o ktorej vedel, že sa venuje v zamestnaní problematike psychotestov pre vodičov. Iba zanesol doklady. Neskôr zistil, že nespĺňali podmienky na uskutočnenie psychologického posúdenia pre držiteľov zbraní. Na zaevidovanie a objednanie boli dostatočné. Nie je držiteľom zbrojného preukazu, a preto nemal vedomosť o rozsahu a potrebných náležitostiach psychologického vyšetrenia. Nebol ani uzrozumený s tým, že sa bude podplácať, keďže peniaze boli určené na administratívnu úhradu za psychologické vyšetrenie a nie na porušenie povinností. Vystupoval ako doručovateľ. Absentoval úmysel a ani nebol preukázaný príčinný vzťah medzi konaním ako pomocníka a podplácaním. Nie je daná objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Alternatívne, aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

S. tvrdil, že sa trestného činu nedopustil. Vina nebola dokázaná, ani prepisom záznamov rozhovoru z telekomunikačných prostriedkov medzi I. a psychologičkou Y. P.. Úmysel nebol preukázaný. Od I. iba požadoval, aby mu odporučila doktorku, ktorá robí psychologické vyšetrenia, pretože nikoho nepoznal. Vo vzťahu ku konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, namietol neoboznámenie jednotlivých obžalovaných s výsluchom ostatných obžalovaných vypočutých na hlavnom pojednávaní. Navrhol zrušiť rozsudok v celom rozsahu a oslobodiť ho spod obžaloby, resp. vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby opätovne konal a rozhodol.

Apelačný súd vykonal verejné zasadnutie na žiadosť Mgr. I. v jej neprítomnosti.

Obžalovaní trvali na podaných odvolaniach. Substitučná obhajkyňa I. žiadala zrušiť rozsudok vo výroku o treste a obžalovanej uložiť peňažný trest. Obhajca A. ml. navrhol zrušiť rozsudok prvostupňového súdu vo všetkých výrokoch a oslobodiť jeho mandanta spod obžaloby. A. ml. uviedol, že je nevinný a trestnú činnosť nespáchal. Obhajca E. navrhol zrušiť rozhodnutie v celom rozsahu a oslobodiť ho podľa § 285 písm. c/ Tr. por. E. uviedol, že nemal v úmysle nikoho podplácať. Obhajca Q. žiadal zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu vo vzťahu k jeho osobe a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. Q. uviedol, že je nevinný a bol iba doručovateľ. Obhajkyňa S. navrhla zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a oslobodiť ho spod obžaloby podľa písm. a/, alternatívne b/ § 285 Tr. por., alternatívne zrušiť a vrátiť vec na nové konanie, pretože okrem iného došlo k závažnému procesnému pochybeniu, keď S. nemal možnosť sa vyjadriť na hlavnom pojednávaní k obsahu výpovedí ostatných spoluobžalovaných, čo treba považovať za porušenie práva na obhajobu. S. uviedol, že skutok nespáchal, nemal v úmysle nikoho podplácať.

Prokurátor v konečnom návrhu žiadal zamietnuť odvolanie podľa § 319 Tr. por. pre nemožnosť akceptovať námietky k hodnoteniu dôkazov súdom. Výpoveď I. zo 17. apríla 2014 je zákonná. Odkázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tdo 2/2010. Uložené tresty sú zákonné. U I., i keď prokurátor navrhol peňažný trest, uložený podmienený trest nie je v takom diametrálnom rozpore s účelom trestu, aby ho bolo potrebné na podklade odvolania meniť.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaných zistil, že odvolania podali oprávnené osoby včas. V rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané len v intenciách, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po prieskume zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je vo vzťahu k obžalovaným A. ml., E. ml., Q. a S. zmätočný a nesprávny pre nevyrovnanie sa so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie. U I. pochybenia nezistil.

Súd prvého stupňa mal vinu A. ml., E. ml. a Q. preukázanú výpoveďou I. z prípravného konania, jej vyhlásením o vine a z prepisov zaznamenatej komunikácie. Súd neuveril tvrdeniam obžalovaných, že žiadali iba o dohodnutie termínu prednostného vyšetrenia u psychologičky, pretože obžalovaná mala minimálne od 2. apríla 2014 vedomosť o nemožnosti vystavenia osvedčenia o spôsobilosti bez fyzickej účasti vyšetrovanej osoby. Rovnako obžalovaní A. ml. a E. ml., ako vlastníci zbrojných preukazov, vedeli o nutnosti absolvovania psychologického vyšetrenia. Z prepisov zaznamenatej komunikácie pritom vyplýva, že I. konala vedome a cielene v úmysle získať osvedčenia bez vyšetrenia a tieto aj prevzala. I. nemala priamy záujem na vydaní osvedčenia, ale A. ml., E. ml. a za nich konajúci Q.. Súd považoval údajnú aktivitu I. za nelogickú a jej tvrdenia, že si v snahe napomôcť obžalovaným niečo zle vysvetlila, za špekulácie.

Odvolačný súd sa nestotožnil so závermi súdu prvého stupňa o preukázaní úmyselného konania zo strany obžalovaných A. ml., E. ml. a Q.. Súd postavil ich vinu na konaní I., ktorá učinila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. Vyhlásenie obžalovaného niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Tr. por. je právom každého obžalovaného. Vychádza pritom z vnútorných pohnútok a pocitov konkrétneho obžalovaného a viaže sa iba na obžalovaného, ktorý vyhlásenie uskutočnil. V prípade, že by bolo možné aplikovať účinky vyhlásenia jedného obžalovaného na iného obžalovaného, porušilo by sa právo druhého obžalovaného na slobodu prejavu vôle, slobodný výber prostriedkov obrany a na jeho zákonnú možnosť hájiť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Vyhlásenie I. o vine nie je preto možné použiť ako dôkaz preukazujúci vinu ostatných spoluobžalovaných. Je potrebné pripomenúť, že I. priznala vinu v bodoch 1/ a 2/ rozsudku, ktoré sa týkali jej konania v priestoroch ambulancie klinickej psychologičky G. Y. P., ktorej poskytla finančnú hotovosť ako úplatok, aby obžalovaných S., E. ml., E. st., A. st. a A. ml. uznala psychicky spôsobilých na držanie alebo nosenie zbrane a streliva bez osobnej prítomnosti na posudzovaní psychickej spôsobilosti. Uvedené skutky neobsahujú konanie ostatných obžalovaných, ani súvislosť s ich konaním, za ktoré boli odsúdení, ale iba I. a už odsúdenej Y. P. (bola vylúčená na samostatné konanie, v ktorom uzavrela dohodu o vine a treste). Konanie ostatných obžalovaných je upravené v skutkoch 3/ a 4/ rozsudku, a to odlišným spôsobom od konania I..

Súd prvého stupňa vychádzal z výpovede I. z prípravného konania. Aj keď súd nešpecifikoval dátum uskutočnenia výsluchu, z odôvodnenia rozhodnutia možno uzavrieť, že išlo o výsluch zo 17. apríla 2014, keďže vo vzťahu k tomuto výsluchu súd odstraňoval na hlavnom pojednávaní 8. júna 2015 rozpory. Obžalovaná počas výsluchu 17. apríla 2014 uviedla, že bola Q. oslovená, či vie vybaviť vyšetrenie, aby sa toho žiadatelia nemuseli zúčastniť. Pri ďalších výsluchoch odmietla vypovedať a na hlavnom pojednávaní 8. júna 2015 vypovedala odlišne. Súd túto výpoveď použil ako dôkaz proti ostatným obžalovaným napriek tomu, že výsluch I. sa uskutočnil 17. apríla 2014, t. j. pred vznesením obvinenia ostatným obžalovaným, v konaní vedenom pod ČVS:PPZ-159/NKA-PK-BA-2014. A. ml., E. ml. a Q. bolo obvinenie vznesené až 18. apríla 2014 pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 a S. 1. júla 2014 pod ČVS: PPZ-610/NKA-PK-BA-2014. V konaní došlo k viacerým vylúčeniam trestných vecí na samostatné konania a k následnému spájaniu vylúčených vecí. Uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“) zo 17. marca 2014, ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014 (č. l. 31) bolo začaté trestné stíhanie v bode 1/ za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. Uzneseniami vyšetrovateľa zo 17. apríla 2014, ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014 (č. l. 32, 36) boli vznesené obvinenia Mgr. G. Y. P. a Mgr. S. I.. V ten istý deň vyšetrovateľ uznesením (č. l. 82) vylúčil podľa § 21 ods. 1 Tr. por. (per analogiam) trestnú vec prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., vedenú na expozitúre Bratislava, národnej

protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru, pod ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014 zo spoločného konania z trestnej veci obvinených Mgr. G. Y. P. a Mgr. S. I.. Vylúčená vec bola ďalej vedená pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014. Súčasne vyšetrovateľ uznesením zo 17. apríla 2014 (č. l. 86) vylúčil podľa § 21 ods. 1 Tr. por. (per analogiam) trestnú vec Mgr. S. I. zo spoločného konania z trestnej veci obvinenej Mgr. G. Y. P.. Vylúčená trestná vec Mgr. S. I. bola následne vedená pod ČVS: PPZ-380/NKA-PK-BA-2014. Uznesením vyšetrovateľa z 18. apríla 2014, ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 (č. l. 40) bolo vznesené obvinenie S. A. st., S. A. ml., JUDr. Z. E. st., Ing. Z. E. ml. a Z. Q. za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. (u Z. Q. spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.). Uznesením z 1. júla 2014, ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 (č. l. 90) bola podľa § 21 ods. 1 Tr. por. (per analogiam) vylúčená trestná vec prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., vedená na expozitúre Bratislava, národnej protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru, pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014, zo spoločného konania z trestnej veci obvinených S. A. st., S. A. ml., JUDr. Z. E., Ing. Z. E., Z. Q., pričom vylúčená trestná vec bola ďalej vedená pod ČVS: PPZ-610/NKA-PK-BA-2014. V ten istý deň bolo vo vylúčenej trestnej veci vznesené obvinenie Z. S. (č. l. 74). Na základe pokynu dozorujúceho prokurátora došlo uznesením vyšetrovateľa z 3. novembra 2014, ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 (č. l. 96) k spojeniu trestnej veci S. A. st., S. A. ml., JUDr. Z. E., Ing. Z. E., Z. Q. s trestnou vecou Mgr. S. I. a následne k spojeniu s trestnou vecou Z. S. (č. l. 102). Všetky spojené veci boli potom vedené pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014.

Z uvedeného vyplýva, že výpoveď I., na ktorú pri rozhodovaní prihliadol súd prvého stupňa, bola uskutočnená pred vznesením obvinenia ostatným spoluobžalovaným. Takýto dôkaz je možné použiť, ak nie je jediným usvedčujúcim dôkazom. V opačnom prípade je nevyhnutné svedka vypočuť až po vznesení obvinenia.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že z dôvodu vylúčovania a spájania trestných vecí I. vypovedala nielen v rôznych konaniach ako obvinená (17. apríla 2014 v trestnej veci pod ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014, č. l.163 a 14. novembra 2014 v trestnej veci pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014, č. l. 173), ale v rámci konania vedeného pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014 vystupovala najprv 17. apríla 2014 ako svedok (zápisnica o výsluchu svedka, č. l. 281) a potom 14. novembra 2014 ako obvinená (zápisnica o výsluchu obvineného, č. l. 173). Zároveň v jeden deň, 17. apríla 2014, vystupovala v rôznom procesnom postavení, keď v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-159/NKA-PK-BA-2014 o 8.45 hod. vypovedala ako obvinená a o 19.10 hod. ako svedok v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-379/NKA-PK-BA-2014. Ako svedok pritom bola vypočutá aj k ostatným vylúčeným trestným veciam.

Odvolací súd k usvedčujúcej výpovedi konštatuje, že pokiaľ I. ako obvinená usvedčovala ostatných spoluobžalovaných v dobe pred vznesením obvinenia, nie je možné túto výpoveď považovať za vierohodnú. Nemožno opomenúť, že v procesnom postavení obvinenej mala právo sa brániť akýmkoľvek spôsobom, aký uznala za vhodný a na rozdiel od svedka nemusela vypovedať pravdu. I. pritom v priebehu konania odmietla vypovedať a na hlavnom pojednávaní zmenila výpoveď.

Vinu obžalovaných súd podporil aj obsahom zaznamenatej komunikácie medzi I. a odsúdenou Y. P. Z citovanej komunikácie medzi nimi 16. apríla 2014 ohľadom A. a E. (str. 12 rozsudku) pritom nevyplýva zmienka o žiadosti, resp. aspoň vedomosti obžalovaných, že I. vybavuje osvedčenia o psychologickej spôsobilosti za úplatok. Súd napokon sám na str. 15 rozsudku uvádza, že z vykonaných záznamov nie je zrejмый konkrétny verbálny prejav obžalovaných, ktorým by žiadali I. o vybavenie vydania osvedčenia bez účasti na vyšetrovaní. Následne však súd argumentuje, prečo neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaných, ktorí sú usvedčovaní výpoveďou I. a obsahom zaznamenávanej komunikácie. Súd prvého stupňa nielenže nedostatočne odôvodnil vinu obžalovaných, ktorú postavil iba na konaní I., ale jeho argumentácie sú zmätočné.

Vzhľadom na vyjadrené odvolací súd v doposiaľ vykonanom dokazovaní nevidí ani jeden dôkaz, ktorý by preukazoval A. ml., E. ml. a Q. subjektívnu stránku trestného činu podplácania v podobe úmyselného

zavinenia.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky A. ml. a E. ml., odvolací súd sa s nimi nestotožnil. E. ml. argumentoval tým, že nedodržanie postupu ustanovenom vyhláškou v podobe vybavenia potvrdenia bez splnenia náležitostí a za cennikovú sumu nenapĺňa objektívnu stránku trestného činu korupcie. A. ml. vo vzťahu k hodnoteniu výpovede Q. uviedol, že súd nehodnotí pravdivosť výpovedí, ale je povinný vyhodnocovať vykonané dôkazy.

Podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. sa trestného činu podplácania dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom, nestrannom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu. Objektívna stránka spočíva v ponúknutí, poskytnutí alebo sľúbení úplatku inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Subjektom môže byť ktokoľvek, t. j. všeobecný subjekt. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie. Obstarávaním vecí všeobecného záujmu sa rozumie činnosť, ktorá súvisí s plnením úloh dotýkajúcich sa vecí všeobecného záujmu. Ide nielen o rozhodovanie orgánov verejnej moci, ale aj o inú činnosť pri uspokojovaní záujmov občanov a právnických osôb v oblasti materiálnych, sociálnych, kultúrnych a iných potrieb, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá sociálna skupina.

Úmyslom zákonodarcu pri prijatí vyhlášky bolo zabrániť držbe zbraní a streliva osobám psychicky a zdravotne nespôsobilým. V záujme predchádzania tragickým udalostiam, aké nastali v Devínskej Novej Vsi, sa od žiadateľov o zbrojný preukaz, resp. o predĺženie platnosti zbrojného preukazu, vyžaduje posúdenie spôsobilosti vyšetrením u klinického psychológa. Fyzická prítomnosť žiadateľov je povinnosťou, bez ktorej psychológ nemôže objektívne posúdiť ich spôsobilosť. Neabsolvovaním vyšetrenia a vydaním osvedčenia v neprítomnosti dochádza k porušeniu vecí všeobecného záujmu a teda k naplneniu objektívnej stránky trestného činu podplácania ako jednej z foriem korupcie.

K námietke A. ml. je nutné podotknúť, že súd je nielen povinný vyhodnocovať dôkazy samostatne a v ich súhrne, ale aj posudzovať výpovednú hodnotu vykonaných dôkazov a pravdivosť jednotlivých výpovedí. Najmä v prípade, keď proti sebe stoja dve skupiny dôkazov. Ak by súd nepristúpil k vlastnému hodnoteniu obsahu výpovedí a ich pravdivosti, resp. miere pravdivosti, nebol by schopný rozhodnúť.

U S. súd prvého stupňa sa nezaoberal skutočnosťou, či medzi S. a I. prebehol rozhovor o možnosti vybavenia psychologického posúdenia bez jeho účasti s tým, že by poskytol psychologičke finančnú hotovosť v podobe úplatku. I. na hlavnom pojednávaní 8. júna 2015 vypovedala, že S. sa jej spýtal, či pozná psychológa, ktorý by mu vedel spraviť vyšetrenie na zbrojný preukaz. Na to odpovedala, že pozná jednu psychologičku a skúsi sa jej opýtať, či by to išlo bez jeho účasti. Následne si od neho vypýtala doklady pre doktorku, ktoré jej on dal spolu s hotovosťou vo výške 90 Eur (č. l. 751). S. naopak vypovedal, že 90 Eur zaplatil po tom, čo mu I. doniesla preukaz (č. l. 761). Súd prvého stupňa neobjasňoval rozpory ohľadne času, kedy S. odovzdal I. peniaze, pričom v rozhodnutí iba konštatoval, že „...mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že v bližšie nezistenej dobe do apríla 2014 v miestnej reštaurácii Paintball odovzdal S. I. úplatok vo výške 90,- Eur za účelom vydania osvedčenia o psychologičkej spôsobilosti na držanie zbraní a streliva...". Doba odovzdania peňazí a s tým súvisiaca možná vedomosť S. o poskytovaní úplatku je pritom rozhodná pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. por. Z vykonaného dokazovania taktiež nevyplýva, či S. vedel, že psychologičke bude poskytnutý úplatok.

Zároveň zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 8. júna 2015 nie je zrejmé, či sa výsluch jednotlivých obžalovaných vykonal v prítomnosti alebo v neprítomnosti ostatných spoluobžalovaných. V zápisnici absentuje opatrenie samosudcu o výsluchu obžalovaných bez účasti ostatných obžalovaných, avšak z obsahu zápisnice vyplýva, že k výpovedi vypočutého obžalovaného sa mohli vyjadriť iba skôr vypočutí

obžalovaní. Aktuálne vypočúvaný obžalovaný nemal vedomosť o výpovediach predtým vypočutých obžalovaných napriek tomu, že ustanovenie § 260 Tr. por. ukladá predsedovi senátu povinnosť oboznámiť obžalovaného v priebehu dokazovania s obsahom výpovedí ostatných spoluobžalovaných, ktorí boli vypočutí v jeho neprítomnosti. Postupom v rozpore s uvedeným ustanovením došlo k procesnému pochybeniu a tým k porušeniu práva S. (čiastočne aj u ostatných spoluobžalovaných, okrem I. podľa poradia, v akom vypovedali) na obhajobu.

Odvolačný súd sa naopak nestotožnil s námietkami I.. Aj podľa názoru apelačného súdu by uloženie peňažného trestu nebolo dostatočné na naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť i na proporcionálnosť uloženého trestu v nadväznosti na tresty uložené ostatným obžalovaným. Práve obžalovaná ako iniciátorka dohadovala so psychologičkou Y. P. psychologické posúdenia bez účasti spoluobžalovaných, vyplňala za nich dotazníky, ako aj žiadala od S. peniaze za vyhotovené psychologické posúdenie a od Q. občianske preukazy, zbrojné preukazy a po 100,- Eur od E. st., E. ml., A. st. a A. ml. Uloženie peňažného trestu by oproti podmieneným trestom spoluobžalovaných bolo aj s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu neprimerane mierne. I. odôvodňovala uvedený druh trestu poukazom na návrh prokurátora, ktorý žiadal peňažný trest ako kompenzáciu za jej vyhlásenie o vine. Prítom prihliadnutie na jej vyhlásenie, ako aj na existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zák. (viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) sa pretavilo už do druhu a výmery trestu, keď súd prvého stupňa uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Vzhľadom na závažné pochybenia súdu prvého stupňa spočívajúce v nedostatočnom objasnení veci, v neúplnom dokazovaní a v porušení práva na obhajobu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k E. ml., A. ml., Q. a S.. U I. pochybenia nezistil, preto jej odvolanie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.